

Milí rodičia!

Dovoľujem si dať Vám do pozornosti tento informačný list. Jeho úlohou je pomôcť Vám, ale aj nám. Predovšetkým však nášmu novému škôlkarovi, Vášmu dieťaťu. Obvykle je ťažké nájsť dostatok času na vysedávanie a počúvanie dobre mienených rád od učiteliek Vašich detí a nám učiteľkám zas nevyhovujú rozhovory o Vašich maličkých medzi dverami.

Rada by som teda touto cestou pomohla preklenúť Vaším deťom, Vám, aj nám toto náročné obdobie.

V prvom rade si položte otázku: „Je moje dieťa pripravené a schopné ísť do materskej školy?“

Hľadajte spoločne odpovede na tieto otázky:

- **Komunikuje moje dieťa?**
- **Rozpráva zrozumiteľne?**
- **Má primeranú slovnú zásobu?**

Dieťa nemusí mať v tomto veku bohatú slovnú zásobu, reč sa rozvíja postupne, deti majú dokonca tendenciu rozprávať len naozaj to, čo potrebujú, hoci v hlavičkách toho majú oveľa viac. „Treba mi cikať“. „Som hladný“. „Som smädný“.

Keď dieťa nekomunikuje alebo komunikuje len s Vami, adaptačný proces bude náročnejší. Nič vážne sa však nedeje, len musíme byť **trpezliví**. Aj my, aj Vy.

Ďalšie otázky pre Vás:

- **Vie si moje dieťa samostatne obuť papučky?**
- **Obliečať aspoň jednu ponožku či nohavičky /slipy/?**
- **Vie sa samostatne napapať?**

Ak vie, je to výborné. Ak nevie, nič sa nedeje. Musíme ho to naučiť. **Aj MY aj VY**. Predstavte si sami seba, ako ste doma so svojim dieťaťom. Idete von. Ideme sa obliekať. Zoberieme jednu mikinu, jedny topánky, prípadne vetrovku, čiapku a hotovo. Predstavte si náhradnú mamu v materskej škole. Zoberie 20 alebo 24 mikiniek, vetroviiek, čiapok, topánok... Preto sa deti musia učiť byť samostatné! Tu potrebujeme spolupracovať a ťahať spoločne za jeden koniec.

Musíte byť **trpezliví** a vydržať, aj keď Váš miláčik bude pri obliekaní protestovať, vrieskať a hádzať sa o zem. **KĽUD!** Vydržať! Sme dospelí, či nie?! To isté je s papaním. Nechceme, aby dieťa bolo hladné. Ak nevie držať lyžicu, budeme ho to učiť. Ak však nevie prežúvať a prehĺtať tuhú stravu, lebo ju jedlo mixovanú (často sa stretávame s týmto javom), bude hladné. Zase je samozrejme ľahšie zvládnuť nakŕmiť jedno dieťa ako 20 detí. Nechávajte deti doma papať samostatne. Dajte im na to dostatok času a nehnevajte sa, ak urobia neporiadok.

Otázky:

- **Ako obliekam svoje dieťa do MŠ?**
- **Aké papučky som mu kúpil?**
- **Čo mu dám na obutie?**

Možno sa Vám zdá, že preháňam, ale verte tomu, že vhodné obutie a oblečenie Vášho dieťaťa je veľmi dôležité aj preň, aj pre nás. Tu mi dovoľte poradiť a pomôcť Vám z praxe. Dieťa potrebuje v prvom rade voľné a nenáročné oblečenie. Tepláčky, samozrejme aj na prezlečenie, normálne tielko, tričko, či už s dlhým alebo krátkym rukávom, podľa potreby. Oblečenie plné gombíkov, zipsov a patentov môže byť síce pekné, ale absolútne nepraktické. Všetky deti sú krásne a nemusia mať ani to najmodernejšie oblečenie. Vaše deti sa budú oveľa lepšie a šťastnejšie cítiť v oblečení, ktoré postupne zvládnu aj samé. Chceme predsa, aby sa z nich stali samostatní a sebavedomí jedinci, ktorí sa nemusia trápiť s jedným nezvládnuťelným gombíkom a čakať, kým sa pani učiteľke uvoľnia ruky a príde ho poobliekať. Papučky by mali byť dostatočne veľké a na celú nohu. Nevhodné sú našuchovačky, šľapky a tiež papuče s prackami. Samozrejme, výnimkou je ortopedická obuv.

Obutie von. Pozerajte predpoveď počasia. Nestane sa Vám tak, že do slnečného dňa obujete dieťaťu celé nevzdušné topánky alebo do daždivého sandále. Taktiež si radšej na značku zaveste oblečenie aj

na teplejšie, aj letné. Stáva sa totiž často, že musíme deťom zháňať oblečenie z našich starých zásob v MŠ, lebo inak by sme nemohli ísť von.

A najdôležitejšie nakoniec. Otázky:

- Rozprávam sa s dieťaťom o materskej škole?
- Vysvetlil som mu, prečo ide do materskej školy?
- Zvládnem ja sám (sama) odchod dieťaťa do kolektívu?

Najdôležitejšie otázky som nechala na koniec. Na to, aby Vaše dieťa zvládlo odlúčenie od rodičov, od rodiny, musí byť v prvom rade psychicky a fyzicky zrelé. Odborníci presne stanovili toto obdobie na vek 3 rokov. Prikláňam sa k tomuto názoru a z praxe viem, že čím sú deti mladšie, tým ťažšie preklenú toto prelomové obdobie. Buďme empatickí a vžime sa do detskej dušičky. Od narodenia sú deti pri maminke a ockovi, pri blízkych členoch rodiny, ktorí sú tu len a len pre nich. Deti sú v prípade harmonickej rodiny /nemusí to byť ani kompletná rodina, slobodné matky, rozvedené nemusia byť výnimkou/ šťastné a spokojné. Majú všetok Váš čas a pozornosť. Prídu do kolektívu, kde je 20 - 24 takých detí, ako sú ony. Všetky potrebujú citlivý, milý prístup, pozornosť, pomoc, pohladenie, popestovanie. V materskej škole majú však všetky tie deti, Vaše deti, iba jednu náhradnú maminku. Maminku pre všetkých. Je veľmi ťažké zvládnuť toto všetko aj pre nich, aj pre nás, aj pre Vás. Zvládneme to, nebojte sa! Postupne, trpezlivo, bez negatívnych emócií.

V prvom rade je dôležité, aby ste dieťa nestrašili rozprávaním typu: „Veď počkaj, v škôlke budeš musieť toto, tamto...!“ Absolútne nevhodné je sa tomu nadmieru venovať a stále sa dieťaťu vypytovať, či sa do škôlky teší a podobne. Nie! Odchod do škôlky musíte dieťaťu vysvetliť ako normálny, prirodzený jav, ktorý je pokračovaním a postupom v ďalšom jeho živote. Nie nejakou tragédiou. Skrátka: „**Vieš, ja teraz budem chodiť do práce medzi ujom a tety, ty budeš chodiť do škôlky medzi detičky.**“ Viac sa k tomu nevracajte, neprplajte sa v tom.

Ďalšia vec, ktorú treba zvládnuť bez emócií je rozlúčka v chodbe MŠ. Odporúčam si dať poslednú pusinku a objatie pred dverami do budovy MŠ, nie pred dverami do triedy. V chodbe dieťa už len prezliecť, zakývať, šup do triedy ... a odchod preč. Okamžite, ako začnete dieťa objímať a pusinkovať pred vstupom do triedy, stane sa jediná vec. Zhoršíte jeho vstup do triedy na 100%. Vy si vlastne viažete dieťa ku sebe. Viete si predstaviť, ako sa musí Vaša ratolesť cítiť, keď ide od maminkiných pusiniiek alebo z ocinkovho náručia do triedy plnej detí, kde je pre všetkých len jedna mama? /na začiatku ešte len cudzia osoba?/ Ďalšia chyba, ktorej sa často dopúšťame, je ranné debatovanie medzi dverami. Čím dlhšie ste ráno s dieťaťom v kontakte, tým viac času má premýšľať nad tým, čo urobiť, aby zvrátilo situáciu. Zvyčajne sa pustí do plaču a ujde z triedy. Ak potrebujete učiteľke niečo povedať, zaklopte na dvere ešte pred tým, ako máte dieťa pripravené do triedy. Počas prezliekania informujte učiteľku o veciach, ktoré považujete za dôležité, napr. o zhoršenom zdravotnom stave, či domácom úraze. Sú to veci, ktoré potom zabránia zbytočným problémom.

Ak netreba, radšej rýchlo dieťa, s ktorým ste sa už rozlúčili prezlečte, prezujte, dajte do triedy!

Toto všetko, čo som Vám, milí rodičia, napísala, je zlomok toho, čo nás čaká, ale verím, že ak tieto moje praktické rady budete aspoň trochu brať vážne, veľmi to pomôže hlavne Vášmu dieťaťu, ale aj Vám a nám.

Ďakujem, že ste si tento dokument prečítali.

A vopred Vám ďakujem za dobrú spoluprácu.

Vypracovala učiteľka s 33-ročnou praxou.